

תחנות בחייו של יצחק רבין

יצחק רבין נולד בשנת 1922 בירושלים. הוא למד בבית-ספר בתל-אביב, ולאחר מכן בבית הספר "כדורי", בית-ספר ששם דגש על אמת וכבוד בין אדם לחברו.

בזמן לימודיו ב"כדורי" הצטרף יצחק רבין לארגון ה"הגנה". תפקידו של הארגון היה להגן על היישוב היהודי בארץ מפני התנכלויות של הערבים. את לימודיו ב"כדורי" סיים בהצטיינות.

כשהוקם צה"ל המשיך יצחק רבין לשרת בצבא עוד שנים רבות והתקדם לתפקידי פיקוד בכירים. בשנת 1964 מונה יצחק רבין לרמטכ"ל, ובשנת 1967, במלחמת ששת הימים, ניצחה מדינת ישראל את צבאות: ירדן, סוריה ומצרים.

רבין כרמטכ"ל היה שותף בשחרור ירושלים מידי הערבים ובכיבוש שטחים רבים (רמת הגולן, סיני, יהודה ושומרון).

בשנת 1974 כיהן יצחק רבין כראש הממשלה למשך שלוש שנים. לאחר שסיים את תפקידו המשיך לשמש חבר כנסת.

בשנת 1984 מונה להיות שר הביטחון.

בשנת 1992 שב יצחק רבין לתפקיד ראש-הממשלה ושר-הביטחון. לאחר שש מלחמות שעבר בחייו, הגיע למסקנה שהדרך היחידה למנוע מלחמות חוזרות היא השלום.

בשנת 1993 חתם על הסכם עם הפלשתינאים והכריז: "די לדמעות".

בשנת 1994 השיג הישג נוסף: הסכם שלום עם ירדן.

הכן ציר זמן, המציג את ציוני הדרך בחייו של יצחק רבין. היצור המידע הכתוב.

1995 ————— 1922

